

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

IMÁDSÁG HÁZA

Egyetlen történet van az evangéliumokban, ahol az Úr Jézus olyat tett, hogy azt senki róla nem feltételezte volna. Nincs ennél furcsább történet az egész Új Szövetségben.

AZ ÚR SZENT HÁZÁBAN

*Itt jó nékem, az Úr szent házában,
Az ő népe között!
Oly boldog itt a lelkem valóban,
Hisz nyer sok örömet!
A szívemet kitárom Az Úr színe előtt,
Szent dicsőségét látom
Itt minden más fölött.*

*Itt van az Úr, ki engem felüdit,
Ki oly szeretve véd,
Ő nyájasan, szelíden rám tekint,
S árasztja kegyelmét.
Ő ad vigaszt énnékem,
Tesz hitben erőssé,
Nem hagy el bajban, vészben,
Vezérel menny felé.*

*Itt van népem, az Úrnak szent népe,
Mely vélem egyetért.
Bízva küzdünk testvéri egységbe'
Az üdvös egy célért.
Köröttünk zúgó tábor
Kél harcra ellenünk,
Ám a világ zajától
E hajlék védelmünk.*

*Itt a helyem, Uram, itt maradok,
Tartsd nékem e helyet,
Add számomra e boldog tudatot,
Hogy kincs ez, kincs felett!
Segíts ide sietnem, Mikor az óra int,
Hogy teremje ittlétem
Üdvöm gyümölcseit!*

J. Köbner (HH326)

Az Úr Jézust általában kedves lelkületű, másokat felemelő, bölcs tanácsokkal oktató, csodákat tevő, betegekét gyógyító isten-emberként látjuk megjelenni az evangéliumokban. Annál megdöbbentőbb, amikor Jézus belép a templomba és látva, hogy mi folyik ott, ostort készít kötelekből, és elkezd használni. Aztán ráborítja a kereskedőkre és a pénzváltókra az asztalaikat, szétszórja a pénzüket, az edényeket cipelő embereket feltartóztatja, és megtiltja nekik hogy végig menjenek a templomon. Végül haragosan rájuk szól: *Az én házam imádság háza lesz minden nép számára. Ti pedig rablók barlangjává tettétek!*

Nem akarok most részletekbe bocsátkozni azzal kapcsolatban, hogy az a hely igazán nem a templom volt, hanem a templomhoz tartozó pogányok udvara. Ezeket a részleteket ismerjük, hiszen majdnem minden ünnepen elmondjuk a szöszékről.

A lényegét ragadjuk meg! Mi a baja Jézusnak ezekkel az emberekkel? Mi váltja ki Jézusból a felháborodást?

Akiket Jézus kiűzött, azok ott voltak ugyan a templomban, de bennük nem volt ott a templom lelkülete. Világi lelkülettel voltak jelen egy szent helyen, és a belső motiváció az volt, hogy ők haszonhoz jussanak mások kiszolgáltatott helyzetével visszaélve.

Más szóval, Jézus azt mondja nekik: Ti most az Én házában vagytok, és itt nem azt csináltok, amit ti akartok. Itt a dolgoknak úgy kell történniük, ahogy én akarom. És ha a szent dolgokat világi lelkülettel teszitek, akkor kifelé, itt semmi keresni valótok nincs!

Azt gondolom, hogy az a Jézus, akiről meg van írva, hogy ő tegnap,

ma és mindörökké ugyanaz, semmit nem változott azóta az ő házát illetően. Ugyan így gondolkodik az istentiszteletet végzőkről. Ő nem csak azt értékeli, hogy ott vagyunk vasárnap az ő házában, hanem azt is figyeli, hogy miért vagyunk ott, és milyen motivációval végezzük az ő szolgálatát.

Az én házam imádság háza... mondja Jézus. Az én házam légköre és hangulata alapvetően az imádság. Itt nyílnak meg a szívek Isten előtt, itt járulnak az Úr elé és imádják őt. Az imádság hangulata különbözteti meg az Úr házát más házaktól és más összegyülekezésektől. Ahelyett hogy ilyenné formáltatok volna az én házam légkörét, ti inkább zsinbásárt csináltatok belőle. Kifelé veletek! És kezdte felborogatni az asztalaikat és székeiket, a korbácsot pedig egészen bizonyosan használta is...

Ma azokat az időket éljük, amikor a gyülekezetek a saját hatáskörükben újrafogalmazzák, hogy mit jelent a gyülekezet. Ha össze tudjuk gyűjteni az embereket vasárnap délelőtt és délután, netán még a hétköznapi esti bibliaórára is, és ha jó az adakozás, akkor az a gyülekezet.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Articles - pages 8-9.

*Fényképes beszámoló az
Évközi Gyűlésről*

*Gyülekezeti hírek: New York,
Toronto, Palm Bay*

*Távól és mégis közel: Imaházépítés
Érmihályfalván*

Mátriné F. Irma: Teljes béke

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

**Evangeliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**

*Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**

**Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com**

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

**A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József**

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

**BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com**

* * *

**Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@yahoo.com**

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

**Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com**

**Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net**

**Titkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com**

**Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net**

* * *

*Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107*

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeretettel köszöntjük az Evan-
géliumi Hírnök olvasótáborába tar-
tozó édesanyákat! Remélem az idei
anyáknapja nem olyan lesz, mint az
elmúlt 10, 20, 30. Apukák, tegyük
ennek érdekében valamit!

ANYÁKNAPJÁRA

*Anyáknapjára készülünk.
Régi, jó szokás szerint megy minden.
Versek, virágözön.
Meg persze prédikáció lesz.*

*Dicsérjük őket sok szóval,
könnyű, rimelő sorokkal.*

*Gyermekeink tanulják már a verset,
s ahogy meg-megakadnak,
segítségért az anyjukhoz szaladnak:
apu nem ér rá ilyesmire!?*

*Meglepetés,
egy kevés figyelmesség
nem jár nekik. (?)
Csak vers, virág, meg ének.
(HG 1981)*

Mit olvashatunk a májusi számunk-
ban? Szövetségünk életének egyik
jelentős alkalmá az *Évközi Gyűlés*, ezért
részletesebben is írunk erről a következő
oldalakon.

Lapunk működéséhez jelentős se-
gítséget jelent a lap *Baráti Körének*
folyamatos adakozása. Időnként, így
most is nyugtázzuk a segítőkészségnek
ezt a megnyilvánulását. Köszönjük
testvéreink támogatását, és természe-
tesen azt, hogy megrendelik és néha
még mások számára is előfizetik az
Evangeliumi Hírnököt.

De nem csak hátra, hanem előre is
tekintünk. Szövetségünk megbízából
a május 20-i MABAVISZ tanácsülésen

(melyre ebben az évben Pécssett kerül
sor) *Herjeczki Géza és Novák József*
testvér vesz részt. Május utolsó hét-
végén pedig a detroitiak fogadják a
tavaszi ifjúsági találkozóra érkező
vendégeket. Imádságaikba ajánljuk
mindkét alkalmat.

Az idén a Pünkösöd júniusban lesz.
Már most jelezzük azonban, hogy ezúttal
szövetségünk gyülekezeteiben *célgyűjtést*
hirdetünk ezen a napon az *érmihályfalvi*
építés alatt álló imaház javára. Megkértük
a new yorki lelkipásztor testvért, hogy
lapunkban is ismertesse ezt a célt, így
olvasóink számára is lehetőség nyílik
annak támogatására.

**American Hungarian Baptist
Convention of North America, Inc.**

**Circle of Friends Donations
received for the period
December 2010 through April 2011.**

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

*Mary Karner, Conway, SC \$100; Tibor
Miko, Clinton Township, MI \$100; First
Hungarian Baptist Church, Melbourne,
Australia, 70; Zoltán Szabó, Palm Bay,
FL \$115; Bela Waltz, Rancho Mirage,
CA \$25; George Toth, Manheim, PA \$50;
Julia Vecseri, Chantilly, VA \$50; Lajos
Angyal, Ridgewood, NY \$75; Anton
Jakab, Osasco, Brasil, \$1200; Janos Kuti,
Mississauga, Can. \$100; Barnabas Fustos,
Sacramento, CA \$25.*

TOTAL 1,910.00

*Thank you for your faithful support
Zsigmond Balla, Treasurer*

**GYERMEK ÉS TINI-TÁBOR
RÁMÁBAN**

Sok szeretettel hívunk minden gyer-
meket és 15 év alatti tinédzsert **július**
3-10 között a Ráma Táborba. Az előző
évek jó tapasztalataira építve, az idén
is szeretnénk színvonalas bibliai és
missziótörténetekkel, sok játsszával
és a Couchiching tóban való fürdéssel
tanulságossá és élvezetessé tenni ezt a
hetet. A táborozás díja a teljes hétre **200**
kanadai dollár gyermekenként. Az őket
elkísérő szülők számára pedig a szállás
és az étkezés 250 kanadai dollárba kerül
személyenként. A három, vagy több gyer-
mekes családok számára (ha legalább
három gyermek részt vesz a táborozáson)
a szülők 20%-os árengedményt kapnak

Jelentkezni *Balla Sándor* táborigazgató
testvérnél lehet, legkésőbb június 19-ig,
a következő telefonszámon, illetve email
címen: 1-416-991-6636; bsandor@bellnet.ca

**Szeretettel meghívjuk
szövetségi alkalmainkra:
Tavaszi Ifjúsági Találkozó
2011. május 27-29.**

**Detroit / Lincoln Park
1362 Chandler, Lincoln Park,
MI 48146 / tel: 313-382-3735**

**104. KÖZGYŰLÉS
Ráma Tábor, 2011. július 1-3.
A közgyűlés utáni napokban
július 3-10 között
Gyermek és Tini-tábor**

Imádság háza

folytatás az 1. oldalról

Ha érdekes és sok színű programokkal tudjuk lekötöni az emberek figyelmét másfél óráig, és vissza jönnek legközelebb is, akkor az a gyülekezet.

Jézus azt mondja, hogy ahol imádkoznak, az a gyülekezet. Pünkösdkor a felházban imádkozókra szállt a Szentlélek, és megszületett a gyülekezet.

A tény az, hogy ha meghirdetsz ma egy koncertet, jó drága belépővel, sokan eljönnek. Ha azonban meghirdetsz egy imaestet, nem sokan jönnek el.

Két évezred távolságából is megrettent bennünket Jézus kiáltó mondata: Az én házam, imádság háza...

Lukács János

TÉGY RENDET!

"Kötélből korbácsot csinált"

(János 2:15)

*Elkelne bennem is Uram
egy alapos nagytakarítás.
Szívemben és gondolataim közt
sokminden meglapult,
s Te nem fontál korbácsot,
nem tettél rendet bennem.*

*Vagy ostort csak abban a
szívben fonsz, ahol
igazán otthon lehetsz?
(Az ajtót nem töröd ránk!)*

*Jöjj hát:
az életem Tiéd,
uralkodj benne újra;
s ha Te is úgy gondolsz:
tégyszé, szent rendet ott!*

Herjeczki Géza (1981)

HAJLÉKOD, ÉGI, NAGY FELSÉG

*Hajlékod, égi, nagy Felség,
Mily kedves, milyen szent!
Lakhelyed ez úgy, mint az ég,
És fényed ragyog bent,
Es fényed ragyog bent.*

*Szívöröm tölt el s békesség,
Míg lelkem itt időz;
Bár néha hívság kísért még,
De Nálad le nem győz,
De Nálad le nem győz.*

*Ismeri fészket a madár,
Hol békén pihenhet,*

ÉRMIHÁLYFALVI ÉPÍTKEZÉS

Örömmel vettem tudomásul, hogy az évközi gyűlésen úgy a VB, mint a MJB előtt visszhangra talált az érmihályfalvi magyar baptista gyülekezet építésének támogatása. Mint aki ott szolgáltam 16

éven át, közelről ismerem a helyzetet, így elmondhatom, hogy pünkösdgyűjtésünk, jó helyre megy és egy jó célt fog szolgálni.

Érmihályfalván az építkezés 2003-ban kezdődött. Az akkori árak és ígéretük lehetővé tették, hogy ne csak imateremre gondoljanak a testvérek, hanem egy komplex épületre, amelyben szolgálati lakás, melléktermek, menegzős terem stb. is helyet kap.

*A galamb is otthont talál,
Hol védi őt kezed,
Hol védi őt kezed.*

*Épp' ilyen boldog az a szív,
Mely szárnyal Tefeléd;
Hajlékod minden embert hív:
Megnyugtat és megvéd,
Megnyugtat és megvéd.*

*Jobb nékem egy nap házádban,
Mint máshol sok ezer.
Hogyha betérek fáradtan
Szent igéd fölelem,
Szent igéd fölelem.*

84. Zsoltár / Szak Antal (HH244)

Az építkezés teljes befejezéséig még sok van hátra időben és költségben is, de egy lényegesebb segítséggel az idén eljuthatnak odáig a testvérek, hogy az imatermet, a mellékhelyiségeket és a benti mosdókat használni tudják. Az utóbbi években tapasztalt gazdasági krízis, az ideai áremelkedések, sajnos még nehezebbé tették erdélyi testvéreink számára az építkezést. Éppen ezért, azok, akik tehetjük, támogassuk ezt az építkezést önzetlenül és jókedvvel, bízva abban, hogy Isten ígérete szerint megáld és sokszorososan pótolja azt, amit az Ő nevében az Ő országáért áldozunk.

Dr. Gergely István

VALÓBAN ?

Nem bántam meg, hogy hajnali háromig vártam az esküvő kezdetére. Állítólag kétmilliárd társammal ültem lesben, hogy álmos, de élő tanúja legyenek a brit monarchia legújabb szárnypórbálgatásának. Volt is mit bámulni, amint ez a születési előjogokra épült és ma már érthetetlen etikett-szorítóknak feszengő intézményrendszer megérkezett az ünnepre! Kiderült, hogy a katonásan feszítő legények a csillogó-villogó pántokkal és érdemrendekkel csak asszisztáltak. A felvezetett hölgyeken volt a hangsúly, ha jól láttam, a fejdíszeken. Annyi virágot, gallyat, bokrot, állatot és meghatározatlan mértani formát tényleg csak a fején lehet bevinni a felfelé tágas Westminsteri apátságba. Így is szűknek bizonyult a hely; előkelőségből mindig bő a termés.

Észrevettem, hogy hiányzott több, a hétköznapiakban is agancsot viselő nagyság. Otthon maradtak folyton csórtető hadfiak, de bezeg ott volt a Los Angeles Galaxy meccseiről gyakran hiányzó Beckham, hogy a másodmagával érkező Elton Johnról ne is beszéljek. Megvallom, e díszes társaság láttán, már majdnem feladtam...

A szertartás méltósága és üzenete felemelő volt. Túltett a mulattató, olykor zavaró részleteken. Le a kalappal a Canterbury érsek előtt! Dr. Rowan Williams rendet tartott; szinte hihetetlen, de tanulságos, hogy ennyi bölcsesség, evangélium és valószínű szépség birtokában is széthullóban van az egyháza. Szurkoltam, nehogy előhózzák már a zongorát a rózsaszínű nyakkendővel viselő énekesnek – mert a szertartás első pillanatától érezhető volt, hogy az anglikán egyházi zene gyönyörű megszólaltatásával is evangéliumot készítenek hirdetni. A Book of Common Prayer imádságai és liturgikus szövegei ünnepélyessé teszik más felekezetek kiemelt alkalmait is (menyegzőn, vagy temetésen onnan idézünk, mert az angliai reformáció üzenete közelebb áll hozzánk, baptistákhoz, többféleképpen is). Az istentisztelet elmaradt a rangok sorolása; a megszólított „this man” és „this woman” úgy álltak az oltár előtt, mint két közönséges földönfutó. A házassági fogadalom szövege sem lett a kedvükért átírva. Vilmos herceg és „makrancos Kata” állítólag már jól ismerik egymást; csak remélni lehet, hogy hűséges házastársak maradnak, és jó példával szolgálnak a királyi udvarba leskelődőknek.

Az eddig említettek tulajdonképpen csak „felvezetés” lennének a menyegzői szertartás legértékesebb részéhez, a londoni püspök beszédéhez. Nagyon szép lett a menyasszony is, de az én szívembe mégis csak Richard Chartres püspök lopta be magát nagyszerű prédikációjával. Eddig a Torinói lepel körül zajló viták tudós résztvevőjeként, és újabban, a környezetvédelemről alkotott csöppet sem tradicionális álláspontjáról ismertük itt, Amerikában, szűk körökben. Most a világ egyharmada hallott tőle sokkal fontosabbat:

„Az önmagunkon túlmutató szeretet gyakorlásával teljesedik ki a lelki életünk. A házastársak hűséges kapcsolata ajtó is a lelki élet mélyebb titkaira, hogy tapasztalatilag is tudjuk: minél többet adunk önmagunkból, annál gazdagabbá válik a lelki életünk. A szeretet önzetlen gyakorlásában találunk igazán magunkra, mert a lélek életének valós szépségei akkor virágzanak.

Önző természetünktől persze nem könnyű megválnunk. Almodozással nem megyünk itt semmire. A lehetőség erre a másságra egy olyan reménységként legyen a miénk, amit következetes és komoly döntésekkel támogatunk, akkor is, ha nehéz! Az igazi szeretet útján határozottan kell haladni.”

Ezek után még tovább pontosította az üzenetét London püspöke:

„Ahogy a modern ember elfordult Istentől, megfigyelhető,

hogy fokozatosan veszítette el azt a várakozását is, hogy embertársi kapcsolataiban leljen kölcsönösen gazdagító értékekre – mint mondtuk – a szeretettel élve válhat értelmessé és boldogítóvá az élet. „Nincs módomban erre várni”, vagy, „a társamat nem terhelhetem meg önmagam lelki szükségével” – gondolják sokan. És csak szaporodik a derékba tört életek száma... Ugye, mindnyájan vágyjuk azt is, amit csak a szeretetkapcsolat kínál biztonságérzetben és az ártó túlkapásoktól való oltalomban? Hasonlóképpen, személyes, lelki szükségünk a kölcsönös megbocsátás is. A kiteljesedésnek ezek a feltételei.

Amikor szeretve közeledünk a társunkhoz, úgy, amint azt Jézus Krisztus példázza nekünk, a bennünk élő Szentlélek Isten friss áldásaként, egyre világosabbá válik előttünk az élet.”

Másnapra bejárta a világot a hír (a YouTube-on meg lehet nézni), miszerint - a szertartás végeztével - az oltárhoz vezető juharfák alatt egy templomszolga cigánykerekeket hányt az örömeiben. Nálunk már derengett; meg aztán egyébként sem kell „annyira” odalenni egy királyi menyegzőtől. Én azzal a jóérzéssel bújtam az ágyba, Kedvesem mellé, hogy mindezt a jót gyakorolhatjuk immár 30 éve. És ez – ahogy mondani szokás – így, „király”.

Novák József

DICSŐSÉG

(részletek)

Dicsőség Neked én Uram és Teremtőm az egészségesek által, akikben teremtő és fenntartó hatalmad ragyog, a betegek által, akik feléd tárják esdő karjukat, és a fogyatékosok által, akiknek Te vagy az élet teljessége.

Dicsőség Neked minden ember által, aki él.

A Te dicsőséged árad én Uram, én Istenem a magas hegyekből, ha rajtuk sohasem jártunk is, a források hűs vizéből, ha magunk nem is ittunk belőlük, az esthalmából, amelyben egyedül az ég világos és a csillagos égből, amelyet jó és rosszak egyaránt megcsodálnak.
Dicsőség Neked Uram a bennünk tükröződő világod ékessége által.

Dicsőség Neked mi Urunk és Teremtőnk a jók által, akiket mindenek elé például állítasz. És dicsőség Neked, mindenek Ura, a gonoszok által, mert nemegyszer undokságaik felett ragyog fel legtisztábban az értünk szenvedő, bennünket megváltó, üdvözítő Krisztus arcod. Amen.

Millner Tivadar (1963)

ÉVKÖZI GYŰLÉS

A 103-dik esztendejét élő szövetségünk Évközi Gyűlésére a kanadai, Torontótól 150 kilométerre, Orillia város közelében 50 éve működő Ráma Táborban került sor április 8 és 9-e között. Az utóbbi években gyakran rendezzük itt a találkozóinkat. Nem csoda, hiszen a tábor felszereltsége egyre inkább alkalmassá teszi táborunkat erre. Ez volt az első szövetségi szintű tavaszi rendezvény itt. Régen Palm Bay, Floridában találkoztunk ilyenkor. Az Úr szép időt rendelt arra a néhány napra. Melegünk ugyan nem volt, de nem is fáztunk. Az épületek fűthetőek, világosak, tágasak. Torontói testvéreink – mert hiszen a tábor az övéké – mindent előkészítettek számunkra.

Csütörtök este a gyülekezetben vártak bennünket, ahol a szokásos hétközi istentiszteletet tartották, ezúttal az

érkező vendégek szolgálatával; az igét Kulcsár Sándor testvér hirdette.

Pénteken délelőtt a tábori tanácssteremben megkezdődött a *Végrehajtó Bizottság* gyűlése. Két bizottság tanácskozik ilyenkor, ez az egyik. Kik tartoznak e bizottságba? Vezetője a szövetségi elnök: *Herjeczki Géza*, tagjai: *Szabó István* alelnök, *Novák József* titkár, *Balla Zsigmond* pénztáros; a belső szövetségek elnökei: *Kulcsár Sándor* *Lelekipásztor Szövetség*, *Torma Irénke* *Nőszövetség*, *Lukács János* *Férfiszövetség*, *Gerstner Kornél* *Iffjúsági Szövetség*; szavazójog nélkül, tanácsadói minőségben az aktív lelekipásztorok: *Gergely István*, *Püsök Dániel*, *Pintér Zoltán*, *Vadász János* és *Denzel Alexander*. A lehetséges 13 közül 9-en jelen is voltak.

Áttekintettük szövetségünk közelmúltját és az előttünk álló feladatokat. Szolgálatunk, missziós küldetésünkkel kapcsolatosan gondolkodtunk és imádkozva terveztünk - a szabályzatunkban számunkra biztosított keretek között, pozitív, reményt keltő lelkülettel.

Pénteken az ebéd után megkezdődött a *Misszió és Jótékonyági Bizottság* munkája, ami - megszakításokkal - még a szombatot is igénybe vette. Szövetségi munkánk egyik legfontosabb alkalma ez a gyűlés. A gyülekezetek küldötteiből álló, javaslatokat és döntéseket hozni hivatott bizottság *Szabó István* testvér vezetésével el is végezte küldetését.

A meghozott döntésekről a küldöttek tájékoztatják a gyülekezeteket. A döntéseink egy részét azután a soron következő közgyűlés – ezúttal a 104-dik, melyet ugyanitt, a táborban fogunk megtartani július 1-3 között - fogadja majd el.

Olvasóink tájékoztatására ennek a bizottságnak az összetételét is ismertetem. A MJB vezetője (a mindenkori szövetségi alelnök) *Szabó István* testvér. Gyülekezeti képviselők: *Alhambra: Balla Zsigmond* és *Novák István*; *Chicago: Cseh István* és *Koncz Béla*; *Cleveland: Marosi Béla* és *Boda Tibor*; *Detroit: Fűr Béla* és *Mikó Tibor*; *New York: Jakab Márton* és *Kulcsár Alex*; *Palm Bay: Kish Ethel*; *Toronto: Szegedi Ervin* és *Püsök Dániel*; *Balla Sándor* táborigazgató. Tanácsadói joggal, szavazat nélkül a gyülekezeink aktív lelekipásztorai, valamint az elnökség tagjai.

Az ezúttal 20 tagból álló bizottság örömmel, lelkesedéssel és békességre igyekvő szívvel végezte szolgálatát. 4 testvér első alkalommal vett részt ilyen gyűlésen, ezekkel a testvérekkel egy kis beszélgetést készítettem, amit ugyanitt olvashatunk majd.

Sajnálom, hogy képet nem készítettem a gyűléseken résztvevő testvériségről gondoskodó *Bákai István* és *Olga* testvérekről, akiknek ezúttal *Mikó Ildikó* segített. Kiváló ellátásban részesültünk, amit ezen a helyen is megköszönünk.

A Misszió és Jótékonyági Bizottság gyűlése (az asztal detritoi végéről fényképezve).

A jelen lévő lelekipásztorok közössége.

Asztali beszélgetések (balról: Novák, Balla, Kish, Szabó és Bákai testvér)

Fűr Béla köszöntése - Kish Ethelka átadja férje karmesteri pálcáját Fűr testvérnek.

Az áhítatokat néha az ebédlőben tartottuk.

Vasárnap a táborban reggeliztünk, de már legtöbbször becsomagolva, hogy minél előbb útnak indulhassunk Torontóba. Majdnem mindenki ott maradt és a torontóiakkal töltötte a vasárnapot.

A délelőtti istentiszteletet imaáhitattal kezdtük, melyen a chicagói *Koncz Béla* és a torontói *Szabó Tivadar* testvérek buzdítottak az imádkozásra. Az igehirdetést *Herjeczki Géza* testvér tartotta a Vezérfonal igéje alapján (Naámán gyógyulása).

A déli órákban közös ebéden láttak vendégül bennünket a torontói testvérek. Együtt a találkozások, beszélgetések ideje is volt ez régebben látott testvéreinkkel.

A délutáni istentisztelet hamarosan az ebéd után kezdődött. A szolgálatok sorában többek között *Kish Ethel* testvérnő szólóénekét, *Cserepka Barna* beszámolóját nicaraguai missziós útvjáról, a férfikart és az összevont énekkart hallgattuk meg. Az ígét *Gergely István* testvér hirdette – ő is megmaradt a vezérfonali igénél (Mt 5, 38-42).

Szép vasárnapot, sőt hétvégét kaptunk az Úrtól és a torontói testvérektől!

Herjeczki Géza

Vasárnap, a reggeli után megkerestem azokat, akik először kapcsolódtak be a gyüleéseinkbe. A velük való beszélgetésből állítottam össze ezt a néhány sort.

Jakab Márton testvér a *New York-i gyülekezet* egyik képviselőjeként először vett részt évközi gyűlésen. A benyomásairól kérdeztem.

Szerettem ezt a szolgálatot, a beszélgetést. Tudom, hogy régen voltak problémák, amikkel küszködött a szövetség, de annak nyoma sem volt már. Nekem nagyon jó volt és sokat jelentett, amit átéltem.

Akivel eddig még nem találkoztam? Három ilyen testvér volt: *Marosi Béla*, *Novák István* és *Cseh István* testvér. A többiek már ismertem.

Jó kapcsolat volt a testvérek között, nem tapasztaltam ellentéteket, nagyobb részt egyet értettünk. Nekem tetszett a légkör.

A másik képviselő *Alex Kulcsár* testvér volt, és itt volt a két lelkipásztorunk is.

Boda Tibor testvér, te voltál ezúttal közöttünk a legfiatalabb.

Az én számomra nagyon jó volt látni, hogy a testvérek hogyan dolgoznak.

Nem voltam még ilyen alkalmon. Azt láttam, hogy a testvérek egymást szeretik és együttműködnek, hogy a magyar misszió előre haladjon, s ezt jól esett látni. Békességben mentek a dolgok.

Pénzügyi szakember vagy, ellenőre is a szövetségnek.

Zsigmonddal volt egy kis időnk, hogy leüljünk. Nagyon jól érti, amit csinál. Sok időt igényel az ilyen munka és látom, hogy ő teljes odaadással, szép munkát végez.

Úgy láttam, hogy a külföldi és a belföldi misszióra egyaránt gondoltak a testvérek. Megpróbáltunk segíteni ott, ahol a bizottság szükségesnek találta.

Először találkoztam *Novák Istvánnal* és *Ethel nénivel* is most ismerkedtem meg. Jó volt velük találkozni. A másik clevelandi képviselő *Marosi Béla* testvér volt.

Cseh István testvér a chicagói gyülekezetet képviselte.

Először voltam itt és nagyon jól éreztem magam. A gyűlés jó hangulatban folyt le, békességben.

Ennek nagyon örvendek. A határozatok jók voltak, megbeszélés után egyöntetűen el lettek fogadva és ennek nagyon örülök. Amennyire tőlem telhetett, kivettem a részemet belőle.

Egyik felszólalásában Cseh testvér utalt arra, hogy fontosnak találja, hogy a lelkipásztorok rendszeresen találkozzanak egymással, s jó kapcsolatban legyenek.

Ezt nagyon fontosnak tartom, mert látom, hogy világszerte különböző irányba haladnak a lelkipásztorok és elszakadnak egymástól. Nagy szükségét

A felső két képen balról: *Novák István*, *Mikó Tibor*, *Boda Tibor*, *Koncz Béla* és *Cseh István* testvér - gyülekezeti küldöttek. Vasárnap délután a férfikar szolgálatait *Für Béla*, az összevont énekkart pedig *Csercsa Tamás* vezeti.

látom annak, hogy a lelkipásztorok legalább egyszer évente találkozzanak és közös mederben folyjon tovább az aktivitásuk. Isten útja egy és szükséges, hogy a lelkipásztorok egy úton haladjanak.

Koncz Béla testvér volt a másik képviselő. Lelkipásztorunk is itt volt és Szabó István testvér is.

Örömmel számolunk majd be otthon az itteni munkáról.

Gergely István New York-i lelkipásztor testvérről később, majd pedig e-mail segítségével beszélgettem.

Gergely testvér, ez az első szövetségi (évközi) gyűlés, amin részt vettél. Sikertől megialátnod a helyedet a testvérek, illetve a szövetségi keretek között?

Valóban ez volt az első hivatalos szövetségi gyűlés, ahol úgy vehettem részt, mint a szövetségben szolgáló egyik aktív lelkipásztor. Nem volt nehéz beilleszkedni, hiszen a résztvevők nagytöbbségét már korábban ismertem. A napirend is többségében (a helyi szövetség sajátos szükségéin kívül) azokat a missziói és jótékonsági célokat tartalmazta, amelyekkel mi is foglalkoztunk gyűléseinkben az erdélyi szövetségben. Úgy éreztem a testvérek is szeretettel fogadtak, tehát azt mondanám, hogy otthon éreztem magam a testvérek között. Tulajdonképpen a rámai táborban is ez volt az első látogatásom, nagyon örvendtem mindannak, amit láttam. Remélem, a jövőben családommal együtt még sokszor fogom élvezni a tábor adta lehetőségeket, testi - lelki felüdülésre.

Erdélyben a miénknél jóval nagyobb szövetség munkáját irányítottad az utóbbi években. Nem lehetett könnyű letenni azt a szolgálatot, s felvenni ezt a másikat. Másfajta? Ugyanolyan?

Az igazság az, hogy nem volt könnyű letenni dolgokat. Nem tisztségekre gondolok itt, inkább azokra a testvéri kapcsolatokra és barátságokra, amelyek az évek során Erdélyben kialakultak. Az új szolgálat felvétele pedig azért nem volt nehéz, mert itt is magyar baptista gyülekezetben szolgálhatok, olyan testvérek között, akik szeretik az Urat és az ő országát építik.

Ami a közösségi ügyek természetét illeti, azt mondanám, hogy ugyanolyan. Ügyrendi és módszери kérdésekben azonban vannak különbségek. Ahol többen vannak, ott több a baj is nyilván, ezért gyűléseink is gyakrabban voltak.

Ritkán volt olyan hét, hogy ne vettem volna részt valamilyen gyűlésen. Talán abból a szempontból is más volt az otthoni szolgálat, hogy ottani gyakorlatunk szerint a gyűlést elnöklő személy bocsájtja szavazás alá a határozati javaslatokat, ezért a bizottságok elnökének nagy felelőssége és fontos szerepe van az ügyek intézésében. Számomra egészen új volt az, hogy itt többnyire a küldöttek javasolnak és szavaznak. Az elnöknek inkább koordináló szerepe van. Azt hiszem, ez könnyíti a vezetők munkáját, természetesen akkor, ha jó kapcsolat és egyetértés van a testvérek között. Örömmel tapasztaltam, hogy ez meg volt, a testvérek, szívvel lélekkel felsorakoztak minden jó cél mögé.

Gergely István testvér, háttérben a konferencia terem.

Árgyelán János bemutatása a New York-i gyülekezetben

A két gyülekezeti küldött mellett előddel, Kulcsár testvérrrel együtt veszel részt a gyűléseken. Úgy tűnik, megértés, jó együttműködés van köztetek.

Hála Istennek, jó kapcsolatban vagyok mind az előddel, mind a megválasztott gyülekezeti vezetőkkel. Együtt próbáljuk végezni azt, amit az Úr és a gyülekezet is elvár tőlünk. Egy olyan nagyvárosban, mint New York, nem könnyű megélni a közösségi életet, de örülök annak, hogy a testvériség békeességben és egyetértéssel, igyekszik végezni missziós küldetését. Azért imádkozunk, hogy mind létszámban, mind a lelkiek tekintetében, az Úr adjon növekedést az előttünk álló időszakban. Örömmel vesszük, ha a testvérek is imádkoznak értünk. Azt hiszem fontos, hogy ezt kölcsönösen tegyük egymásért.

Köszönöm a beszélgetést. (HG)

NEW YORK

2011. március 21-én együtt örültünk az Árgyelán családdal. Erzsike és Miklós ezúttal harmadik gyermeküket, Jánost hozták először az Úr házába, hogy együtt imádkozzunk érte. Dr. Gergely István helyi lelkipásztor Keresztelő János születését olvasta fel a Lukács 1:57-66-ig és érdekes módon figyeltünk fel arra, hogy mennyire alkalmas volt ez az ige – hiszen itt is Jánosról volt szó, akinek neve azt jelenti: Isten kegyelmes, és az édesanya is Erzsébet volt. Ez igeszakaszok alapján igyekezett néhány fontos kérdést megválaszolni.

“Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” Először is az lesz, akit Isten teremtett, amilyenek teremtette őt – hiszen már a fogamzásnál eldőlnek bizonyos dolgok, sok minden meghatározódik egy ember életében. Aztán, “Milyen kapcsolatai lesznek az emberekkel?” és nem utolsó sorban, “Milyen kapcsolata lesz Istennel?” Úgy a család, mint a gyülekezet is felelősséget vállal a gyermekek gondozásában. Isten adta a hit képességét – és annak fog hinni, amit hall, amire tanítják.

Ezen a napon hálát adtunk Jánosért, mint a legújabb családtagért és kértük, hogy lehessen ő is Isten áldott eszköze, Jézus előfutára, hogy majd rámutasson az Úr Jézusra.

A jó Isten tartsa meg az Árgyelán családot és adjon erőt és sok szeretetet, hogy nevelhessék gyermekeiket az Ő félelmében!

Erdei Gabriella

PALM BAY

Bethesda of Palm Bay, Outdoor Baptism

Bethesda Baptist of Palm Bay, Florida has been baptizing at local churches until early this spring when someone mentioned that we should look at using the little lake in a park about a quarter mile from the church. Pastor Alexander said that he had gone near there a number of times but had not seen a lake, because there is a mound of dirt between the road and the lake. Upon examination, we found a clear water, three acre lake with a white sandy bottom and beach with bath houses. There is also a pavilion with picnic tables. So, the first week of April, while many up North were still having snow, we baptized outside.

The picture shows Pastor Denzel Alexander aided by Richard Stevens baptizing Nancy Appelton. The congregation sang "Hallelujah" as she walked out of the water. It was a joyous occasion for all.

We are happy to welcome Nancy Appleton into our Family of God. She is now our church organist.

Ethel Petre Kish

HONORARY AND MEMORIAL FUND

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an "Honorary and Memorial Fund" for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

MARGARET ILIKA MOBLEY

1912 - 2010

Margaret Ilika Mobley was born in Budapest, Hungary in 1912. She attended the Wesselenyi utca Baptist Church until the family emigrated to America in 1927.

Her father arrived first to serve as a lay minister at the Chicago/West Pullman Hungarian Baptist Church. Her mother with her five children arrived later. They were a devout Christian family and charter members of the church. They worked very hard during the early years when large numbers of Hungarian immigrants were arriving in the city. They came to a strange land with a strange language and no job to support the family. The church was a very important part of their lives with a choir, band, Sunday School, youth and ladies groups.

The Ilika family was well known in the Hungarian Baptist Convention. When the old People's Home in Watervliet, Michigan was moved to Palm Bay, Florida, her mother escorted the residents on the train, cooked meals for them and helped get them settled.

Margaret was fourteen when she arrived in America. In Hungary she learned German as a second language and in Chicago attended night school to learn English. She was ambitious and took civil service training in hospitality and was a cook (like her mother), cafeteria manager and then supervisor in the Chicago Public Schools. Her cafeteria in the Martin Luther King High School became known for having the best food of any school cafeteria.

She had a daughter Carolyn and a son Daniel who predeceased her.

After her retirement Margaret moved to Palm Bay and was a resident in the Bethesda Baptist Retirement Home where she met and married Paul Mobley. They were both active members of the church.

After her husband passed away, she moved to Melbourne and became active in her retirement community there. Margaret was well loved wherever she lived. She was a cheerful, contented person who enjoyed life and people. She had a strong faith in God and served Him all of her life. She was compassionate, always ready to help.

Her Memorial Service at the Bethesda Baptist Church closed with the words of a Norwegian hymn based on words from the book of Revelation in the Bible:

"Behold the host all robed in light, arrayed like snow-clad mountains bright, With palms they stand -- who is this band who gather in God's sight? These are the faithful ones, the same who through the time of trial came, Who Christ has raised that they might praise unendingly God's name; And now, their journey finished, they, with joyful voices join to pray; glad songs they sing. Their thanks they bring to God both night and day. Their work was hard, their journey long, but by God's grace their faith was strong. These saints made pure, their trials endured, forever to God belong. How often in their early day they silently did weep and pray. But conflicts past, brought home at last,

God wiped their tears away. No hunger now, nor thirst they know; oppression cannot cause them woe. The Shepherd feeds and gently leads where living waters flow."

God blessed Margaret with a long life of 98 years. She is now at peace in God's presence and her loved ones.

Ethel Petre Kish

Psalm 121

1 I lift up my eyes to the mountains— where does my help come from? 2 My help comes from the LORD, the Maker of heaven and earth. 3 He will not let your foot slip— he who watches over you will not slumber; 4 indeed, he who watches over Israel will neither slumber nor sleep. 5 The LORD watches over you— the LORD is your shade at your right hand; 6 the sun will not harm you by day, nor the moon by night. 7 The LORD will keep you from all harm— he will watch over your life; 8 the LORD will watch over your coming and going both now and forevermore.

THERAPY

by Joyce Molnar

Please take a few minutes to read Psalm 121 and Proverbs 3:23.

Perhaps some of you recall the last time I had physical therapy. It was in the summer of 1988 following an automobile accident. We were on our way home after the convention in Toronto and Rama. I spent many weeks in the hospital while multiple fractures healed, and I had many hours of therapy. Then, it was a great day when I was able to stand and begin taking a few careful steps between parallel bars.

"Amazing grace, how sweet....."

Now, almost twenty three years later, I am having physical therapy again. Early in December 2010, I stumbled and fell in the living room of my home. This time, only one bone – the right femur – is broken and now healing. After days in the hospital and rehab, I was able to return home near the end of December. Therapists came daily for several weeks to work with me and I continue a regimen of exercises as I gain strength and mobility.

One weekend in January was a happy occasion when family, friends from Westwood Baptist Church, "my church" in Cary, North Carolina, neighbors and I celebrated my 90th birthday.

Now on these stay at home Sundays, I take my morning shower and dress in my Sunday better. A few minutes before eleven, I sit in my easy chair and become part of a TV congregation in worship. The service is a live broadcast from a Baptist church in Raleigh, North Carolina. On a recent Sunday, the scripture text for the sermon was the 121st Psalm along with the verse from Proverbs. Both are filled with the assurance of God's continuing care. The preacher emphasized that God does not cause our feet to stumble but that does not mean a person will never have a broken ankle. In fact, he had known many Christians who had that happen to them. A comforting thought!! Then came the uncomfortable one: perhaps I was to blame for my present mishap.

My mediation mingled with his message: Yes, in our spiritual journey,

Proverbs 3,23

Then you will go on your way in safety, and your foot will not stumble.

the choices we make can cause us to stumble and we are in need of God's therapy.

The sermon and the service are coming to a close. The piano and organ begin the introduction to the closing hymn. The congregation rises.

"I stand amazed in the presence....."

(Of course, I remain seated.)

The singing continues.....

"How marvelous! How wonderful!

And my song shall ever be;

How marvelous! How wonderful is my Savior's love for me."

Therapy!!!

April 2011

TELJES BÉKE

2010. március 4-én este férjem - 59 éves házasság után - gyengéd szeretettel elbúcsúzott tőlem, aztán nyugodtan "hazament" Jézushoz. Ezzel megkezdődött számomra az ilyesmivel járó sok-sok intézkedés, döntés, izgalom és gyász. Mindhárom gyermekünk segített, de azért még testben-szellemben túlterhelve éreztem magam. Főleg azért, mert rengeteg váratlan ügyet kellett intézennem, s természetesen a jövőmről is gondoskodnom.

A jövőmről való gondoskodás volt a legnehezebb számomra. Ugyanis a gyermekeim nem akarták, hogy Floridában maradjak, ahol férjemmel laktunk, mert akkor egyik sem lett volna a közelemben. Így hát mindegyik hívott magához, vagy a közelébe, hogy legalább egyikük családja közel legyen. De kinek közelébe menjek, Uram? Mindegyiket egyforma nagy szeretettel szeretem. Nem szeretném azt a benyomást kelteni, hogy kivételezek. Ezért gyötrelmemben arra kértem az Urat, hogy Ő döntsön. Mégpedig lehetőleg úgy, hogy nekem ne is kelljen beleszólni, vagy szavazni. S gyermekeim meg békés megegyezésre jussanak. Én meg teljes békességet nyerjek. Olyat, amely teljesen Istenre hagyatkozik és mindent boldogan az Ő kezéből fogad.

Ez időben gyermekeim rengeteget telefonáltak egymásnak, s a temetés idején velem is beszélgettek és imádkoztak az ügy felől. Végül abban állapodtak meg, hogy az lenne a legjobb, ha valamelyikük közelében találnának egy olyan idősek otthonát, ahol teljesen gondoskodnának rólam. Vagyis saját kis szobám, vagy lakásom lenne, s közben vigyáznának, főznének, takarítanának

stb. rám. Akkor mindegyikük nyugodt lehetne, s én sem lennék magamra hagyva. Sőt családom néhány tagja még haza is vihet néha, vagy meglátogathat, vagy kirándulhat velem, mert csak néhány percre lankának tőlem.

Erre megkezdődött a kutatás - és részemről - a békés, boldog várakozás. Mert Isten megadta a kért békét a tudatban, hogy nekem nem kell döntenem, mivel - az Úr útmutatása alapján - gyermekeim fogják elhatározni, hogy hol és melyik otthon lesz a legalkalmasabb számomra. Mindegyik keresgélt és talált valamit. De volt, amelyik túl messze volt az otthonuktól, vagy túl drága volt stb. Míg végre Dorottya lányom és férje talált egy kedves, kastélyhoz hasonló, időseket gondozó helyet, amely megtetszett nekik. Kb. 40 lakója van, s szép, virágos és erdős helyen fekszik, meg úgy 15 perc távolságra van tőlük.

Mindezek következtében megegyeztünk abban, hogy ez csak az Úr vezetése lehet. Ezután Dorottya és férje kocsijukkal és egy utánfutóval lejöttek hozzám, összecsomagoltak, és felhoztak az ő városukba. Körülbelül 8-9 órás utunk volt. De egész idő alatt csodás, nagy, isteni békesség töltötte be szívemet, pedig férjem halála óta komoly hát és csípő-fájdalmaim is voltak. De mivel Isten megadta kérelmemet és nyíltan vezetett, teljes nyugalommal követhetem útmutatását.

Így érkezünk South Carolinába, ahol kaptam egy szép szobát, egy szobatársal, s ahol Isten békéje továbbra is őriz.

TELJES BÉKESSÉGRE vágytam. Olyanra, amelyet a szüleik ölében alvó pólyások tanúsítanak, amikor teljes aggodalom mentességgel, békésen pihennek, sőt néha még el is mosolyogják magukat álmukban, mert bíznak szüleik gondoskodásában. Szerettem volna a picikhez hasonlóan teljesen Istenre hagyatkozni s TELJES BÉKESSÉGGEL elengedni magam Istenem karjai között, tudva, hogy ő megoldja problémámat. S Isten - kegyelméből - megadta. Most azt kérem, hogy tartson meg békességében, s használja fel békességemet nevének dicsőségére.

Isten megmutatta nekem, hogy az ÖVÉI ELNYERHETIK a TELJES BÉKESSÉGET, mert Jézus megígérte „hogy „Békességet adok néktek, az én békességemet adom néktek...” “Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen...” Miért ne igényelnék és élneék tehát ezen isteni békességgel?

Mátriné. F.I. 2011. április 14.

IT'S ALL FOR YOU JESUS!

Koncz Tünde, gyülekezetünk (Chicago) egyik tagja megfutotta a 2010-es Chicagó Marathont és a nyár elején részt vett egy neves triathlon versenyen is. Mindezt a *World Vision* segélyszervezet színeiben vállalta. Miért vállalta? Így szerette volna fel hívni a közvélemény figyelmét a több mint egy milliárd emberre, főleg gyermekekre, akik kevesebb, mint napi 1 dollárból élnek a világ elmaradott országaiban. Mert vannak még ma is világrészek, ahol gyermekek alapvető életszükségletek hiányában lassú halálra vannak ítélve. Vannak országok, ahol a gyermekeket szexuális árucikként és rabszolgaként használják. A *World Vision* 1950 -ben alapította *Dr. Bob Pierce* amerikai orvos, aki a koreai háború éveiben több háborús árvát felkarolt és megmentett. Isten nagyra növelte az évek során ezt a szervezetet. Sok gyermek menekülhetett meg az éhhaláltól és válhatott felnőtté és hívó emberré a *World Vision* szolgálata által.

Tünde tehát jó cél érdekében versenyzett. Büszkéek vagyunk rá! Az alábbiakban leírja, hogy mi mindenre tanította őt az Úr az edzés és a verseny ideje alatt. (L.J.)

A 2010-es évre vissza tekintve sok mindenre tanított az Úr. Ha a tanultakat egy mondatban akarom összegezni, akkor ebben az évben Isten nevelni akart az állhatatosságra, és jobban meg akarta értetni velem az állhatatosság lényegét! Így több területen is az állhatatosság fontosságát, szépségét és lényegét tanulhattam meg az év folyamán, különböző szakaszokban. Többek között két atlétikai versenyre való felkészülés és a versenyeken való sikeres részvétel által tanított Isten a

lelki állhatatosság fontosságára. Az egyik, a *Chicagó Marathon* volt (26.2 mérföld táv), a másik pedig egy *Triathlon verseny* volt a nyár folyamán.

Isten kegyelméből mind a két versenyt sikeresen befejeztem. A maratont 4 óra 6 perc alatt futottam le, a triathlont pedig 1 óra 31 perc alatt. Amit Istentől tanulhattam ezalatt, az felejthetetlen. És még mindig tanít az Úr ezek által. Szeretném részletesen elsorolni a tanulságokat, de most csupán három szóban fogalmazom meg a lényegét: fegyelem, hit és dicsőítés! Kezdem az utolsóval.

Dicsőítés - a marathoni verseny kezdetén, amikor elindul futni a versenyző, szinte sokkolja az emberek ujjongása, éljenzése. Az a nagy ujjongó tömeg érted jött ki és azt kiáltozzák, hogy ezért harcoltál és most ez az egész rólad szól. Ezt sokan be is veszik, hisz emberi szemszögből nézve, kiről szólna másról, mint rólad, aki versenyzel és sok fáradságos edzésed, energiád és időd van benne ebben az egy versenyben, hogy megtudd futni megállás nélkül a 26 mérföldet. Valahol szinte jól is esik az embernek, hogy elismerést kap és dicsőséget, legalább ezen az egy napon, kárpótlásként a sok fáradságos munkáért.

De Isten gyermekének sokkal többet mond ez az egész. Isten gyermeke tudja, hogy minden Istentől szól, még egy marathoni vagy triathloni verseny is Istent dicsőíti. Az első 10 mérföld után tudtam annyira lazítani, hogy akkor már nem a nép, az utcák, a víz stb. volt annyira fontos, hogy arra kelljen koncentrálnom, hanem tényleg Istentre tudtam összpontosítani a figyelmem, és futás közben igazán közösségben lehettem Ővele, ami teljes energiát adott fizikai értelemben is. Elmondtam az Úrnak: *"Istenem ez egyáltalán nem rólam szól, habár itt az ujjongó tömeg nekem kiabál, de ez az egész teljesen rólad szól és a te dicsőségedről!"* Teljes önátadás, milyen kiváltság! Abban a pillanatban megerősített, felgyorsultam, és futottam tovább, keményebben, csak is Őerte. Amikor kezdtem igazán kimerülni, kb. a 23-ik mérföldnél a figyelmemet ismét Istentre irányítottam és az ügyre, amely miatt elindultam a versenyen a *World Vision* égisze alatt. Új erőre kaptam, futottam, ahogy csak a lábam bírta, nem lassultam le, csak futottam egyre gyorsabban és keményebben. Amikor megpillantottam a célvonalat, hátat adtam az Úrnak, mert megsegített, és

jó nagy mosollyal kiáltottam el magam: *It's all for You Jesus!* (Ezt az egészet érted teszem, drága Jézus!) Amint átléptem a célvonalat, feltekintettem a tiszta égboltra és egy teljesen egyenes és az egész látható égbolton átívelő fehér kondenz-csíkot láttam. Úgy tűnt, mintha nem lett volna kezdete és vége. Ez a látvány Istent, és az ő szavait idézte elmém. Annyi mindent jelentett ez akkor számomra. *Isten meg van elégedve velem. *Örömét lelte az én erőfeszítéseimben, munkámban és teljesítményemben. De leginkább az volt e látvány üzenete, hogy *Ő a kezdet és a vég. *Az örökkévalóság leírhatatlanul csodálatos Ővele. *Nem szeretném ha valaki is Önélküle töltené el az örökkévalóságot. *Az Ő útjai egyenesek. *Ő nagyobb és hatalmasabb, mint ahogy azt felfoghatnám.

Hit – a felkészülés és a verseny alatt is tapasztaltam, hogy Isten minden emberi elképzelést meghaladóan munkálta ki bennem az ő céljait. Minden alkalom, minden pillanat egy-egy isteni megtapasztalás volt. Olyan embereket és olyan élethelyzeteket hozott elmém, amelyek által növekedhettem a hitben.

Fegyelem – Isten sok mindenre tanított a fizikai edzés, fegyelem által. Ezáltal sokkal jobban értékelem a lelki fegyelem fontosságát. Sokszor meg kellett tanulnom, hogy amikor tele vagyok energiával, akkor is összpontosítanom kell. Amikor fáradt vagyok, a tekintetem a célon kell legyen. Amikor gyenge vagyok, a célra kell figyelnem. Amikor nincs rá kedvem, akkor is összpontosítanom kell. Amikor nem érzem jól magam, akkor is végig kell futnom a kijelölt távot. Amikor fáj valamim, a célt tartsam szem előtt. Amikor lelassítok, ismét összpontosítanom kell, és fel kell gyorsulnom. Amikor a figyelmemet lekötik más dolgok, sokkal inkább fókuszálnom kell az előttem levő célra.

Köszönöm, hogy elolvastad ezt az írást. Isten áldjon meg gazdagon.

Koncz Tünde

Zsidók 12:1-2. *Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtévőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörményező bünt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázattal nem törődve - vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült.*

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *dr. Mészáros Kálmán* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

ÜDÜLÉSI LEHETŐSÉG

A **hajdúszoboszlói Betánia üdülő** (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában), 17 ágygyal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés Komárominé Márta gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromitibor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

A **balatonföldvári Bethesda Üdülő** várja a testi-lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címe: lajos.lovasz@gmx.de (*Békehírnök*)

ÁHÍTATOS PERCEK

Hadd csókoljam meg apámat és anyámat!

(1Királyok 19,19-21)

Manapság, hogy az egyetemes keresztényiség a nyugati világban lassú, de biztos térvesztésben és létszámfogyásban van, egyházunk úgyszintén fogyó tendenciát mutat, sokat emlegetett dologgá vált a misszió kérdése. Evangelizációs látványműsorokat szerveznek műholdas kivetítéssel, sátrakat lehet bérelni jó pénzen a hatékonyság növelésére, "tüzes lelkű" szónokok buzdítják szavaikkal a lusta és alvó gyülekezeteket, hogy kapjanak már észbe, mert a végén még elfogyunk. Láttam ilyen "lelkésítő beszédektől" meg nem érdemelt lelkiismeret-furdalásba döntött egyszerű, igazi hívő embereket. Láttam olyanokat is, akik rögtön ráálltak arra, hogy a misszió komolyan nem vétele miatt látványos bűnbánatot tartsanak minden egyéb változtatás nélkül, és láttam fel-tűzelt ifjakat és idősebbeket, akik neki-láttak a "lélekmentésnek", de valahogy mindig úgy, hogy előtte mélyen elítélték a kellően nem elkötelezett gyülekezetüket, szüleiket. Mivel nem a misszió a fő témánk, erről csak annyit: ne politikai kampány vagy tévéshow-műsor-utánzat legyen a lélekmentés, ahogy ma gyakran tőlünk követelnék, hogy vegyünk részt benne!

A fő téma szempontjából pedig igénknek az a része a fontos, ahogy Elizeus elindul a prófétai magasztos küldetésbe. Igaz, nagyon gazdag lehetett, ha tizenkét iga ökörrrel tudott szántani. Igaz, elképesztő a jó hozzáállása az elhíváshoz, egy szóval se próbál tiltakozni, hogy "már bocsánat, Illés, de tudod te, mekkora áldozatot követelsz tőlem?" Azt azonban kéri: "Hadd csókoljam meg apámat és anyámat, azután követlek!" Ami miatt ez kiemelésre méltó: Elizeus nem érezte úgy, hogy az új küldetés miatt a korábbi emberi kapcsolatait le kellene néznie, rossznak kellene látnia, vagy le kellene őket szidnia, mert esetleg nem éreznek olyan elkötelezettséget, mint amilyet most ő kapott.

Többek között az ilyen igei utalásokból következtetve gondolom úgy, hogy valahogy nagyon félrecsúszott a mi küldetésstudatunk, ha ma csak úgy lehet valaki igazán elkötelezett, ha vagy a maga missziós koncepciójába belevonja, vagy

ha ez nem sikerül, akkor lenézi, kioktatja a rokonságát és az összes addigi emberi kapcsolatait. Küldetés és új utak beletartozhatnak egy ember életébe, ugyanígy az előző élethez kötődő dolgok felszámolása is. De ha ez azt is jelenti, hogy miatta olyanokat is ellenségnek tekintünk, akik ezért a lépésünkért nem megvetnek, nem lebeszélni igyekeznek róla (bár ha valaki értelmes ellenérveket mond egy vakbuzgó döntésre, azt meg kell fontolni), csak ők nem vesznek részt benne, akkor ezzel a küldetésstudattal valami baj lehet. Elizeus nem fordult szembe a családjával azért, mert Isten és Illés elhívta, és akiktől küldetését kapta, ezt nem is várták el tőle.

Kotmájér Mihály (Áhítat 2011)

A KENDŐ Életem (16)

Ebben a kisvárosban nagy múltú alsófokú zeneiskola működött. Jó zongora, hegedű és cselló tanárokkal, és volt fűvós szak is. Többen, innen elindulva, szép karriert értek el. Én az alsó osztályokban tanítottam a szolfézszt. Tudtam és szerettem tanítani. Egy tanítványom se bukott a vizsgán.

A város szinte fele Szerb volt, fele meg Magyar. Már kiskorukban megtanulták a gyerekek egymás nyelvét, és ez ma is így van. A szerb-horvát nyelv volt a hivatalos de tudtam használni a magyart is.

A középiskolában kötelezően tanulunk szülőneket és itt folytathattam azt is. Egy nagyon kedves, de szomorú tanárnő tanította. Amikor megbarátkoztunk elmondta, hogy a férje börtönben van, mint osztály ellenség. Szinte nem volt remény kiszabadulására. Aznap, amikor órám volt nála, egy leánykérő levelet kaptam, mely nagyon meglepett, mert semmi előzménye nem volt. Ismertem ezt a hívő testvért. Nem tudtam akkor, honnan szerezte meg a címemet, hiszen alig két hónapja lakom és dolgozom itt. Később tudtam meg, hogy egy idősebb testvér biztatta erre. Nagyon rosszszul érintett. Úgy éreztem magam, mint a leázott, selejtes áru, hiszen félszemű voltam. Itt voltam az órán és elkezdtem a beéneklést, de én a sírással küszködtem. A kollégánő megállt és megkérdezte, mi van velem? Jó volt, hogy valakivel beszélhettem erről. Vigasztalt és bátorított. A testvérnek válaszoltam, hogy én még nem vagyok felkészülve házasságra. Később személyesen is beszélünk és kölcsönös testvéri tiszteletben maradtunk.

Mamám, bár burkoltan, gyakran beszélt nekem, hogy én ne számítsak

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
U.S. Postage
PAID
USPS 716-300

házaságra. Jól tudta, mert így is lett. Mikor otthon elmeséltem a leánykérést mamám, azt mondta, hogy legalább nem fogok keseregni halálos ágyamon, mint az a testvérnő, hogy mégcsak meg se kért senki.

Ha vasárnapra is a városban kellett maradnom, akkor a kis Metodista gyülekezetbe mentem istentiszteletre. Itt volt prédikátor a szuperintendens. Kedves, Krisztus-központú volt ez a közösség. Ha valaki kérte a felnőtt keresztséget, azt a prédikátor egy Baptista gyülekezet medencéjében meg is tette. Szerettem velük énekelni.

Különbén nehéz volt bizonyosságot tenni - már azért, mert szocializmus volt, de azért is, mert legtöbbször a nagy nép-egyházhoz tartoztak és igen elzárkóztak minden másról.

Aztán meg problémám lett a hajam. "Ritka szép" hajam volt. Vékony szálú és soha sem nőtt a vállamnál hosszabbra. Egy nap hazaérve a lakásomra, a szoba éppen szemben levő tükrében megláttam magam és elkéserítet, amit láttam. Sok óráig volt és a reggel megalkotott hajfonataim kibomolva kócos frizurát mutattak. Ekkor eldöntöttem, hogy levágatom, és ahogy azt még akkor, 1953-ban mondták, "villanyt" tetetek bele, hogy jobb tartása legyen. Még aznap délután meg is tettem. Simán hátra fésülve és körül befele csavarva. Igen ám, de ez akkor még főbenjáró bűn volt! Vasárnap itthon voltam és harmóniumoztam, míg gyülekeztek a hívek. Egyszer csak éreztem, hogy egy testvérnő belenyúl a hajamba. Meg akart győződni abban, amit sejtett. Anya megszidott, de apa nem szólt. Tudtam, ő megért. Ez a testvérnő nemsokára azt közölte velem, hogy hála az Úrnak, nem változtam meg. Mivel a körzet missziómunkásának, diakónusának a lánya voltam, volt hajamról szó a körzeti gyűléseken is. Főként, hogy én voltam az első, aki ilyet tett.

2011. május

A hertelend-falvi székely gyülekezetünkben volt, éppen akkor, egy ifjúsági konferencia. Mielőtt megkezdődött volna, megkeresett a gyülekezet vezető testvér és azt mondta, hogy ha vezetem az éneket és az összevont énekkart, akkor kössem be a fejem. Télidő volt és én meg is tettem. A kendő sarkait a nyakam köré tekertem, hogy ne akadályozzanak, és szolgáltam. Mikor délben kifelé igyekeztünk az imateremből, megint megkeresett a testvér és azt mondta, hogy mostmár levehetem a kendőt. Azt válaszoltam a különben részemről igen tisztelt testvéremnek, hogy nem fogom levenni, de a testvér feleljen a kérdésekre. Sok testvérnő és látogató is népviseletben járt még akkor. Kérdezték a testvért, hogy Eszter férjhez ment? Nem, mondta. Hát akkor megesett? Nem. A testvér nem gondolt a szokásra, hogy a lánynak, ha férjhez megy "bekötik" a fejét. A testvérnő pedig elmondta nekem, mért fáj ez nekik. Belgrád közelében van Vojlovica. Sok lány és asszony járt a fővárosba házaknál dolgozni, és - legalább is szerintük - csak a "pevačicak-nak", énekesnőknek van rövid hajuk. Viszont egy idő után ők is rájöttek, hogy én nem változtam meg.

Nem örültem ennek, hogy botránkozatok és csak az Úr kegyelme, hogy ez nem történt meg. Mert tudjuk, hogy a Sátán tud ebből is tüzet szítani.

Az idén léptem nyolcvanadik életévembe. Családomnak, a születésnap vacsorán, a 16-dik Zsoltár 5-8 verseit olvastam: "Uram, te vagy osztályrészem és poharam, te tartod kezemben sorsomat. Osztályrészem kies helyre esett, örökségen igen tetszik nekem. Áldom az Urat, mert tanácsot ad nekem, még éjszaka is figyelmeztet bensőm. Szüntelen az Úrra tekintek, nem tántorodom meg, mert jobbomon van."

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT! CSALÁD

1. ...válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok; ...én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.

2. Annakokáért elhagyja a férfi az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.

3. Megnyerte a jót, aki talált feleséget, és vett jóakaratot az Úrtól!

4. A ház és marha atyától való örökség; az Úrtól van pedig az értelmes feleség.

5. Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljétek fiaikat és leányokat, és a fiaitokat is házassítatok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiaikat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjétek.

6. De a paráznság miatt minden férfinak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje.

7. Hanem azért ti is egyen-egyen, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát; az asszony pedig meglássa, hogy félje a férjét.

8. Imé, az Úrnak öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom.

9. Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek ...

10. Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könnyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terölád el nem feledkezem.

11. Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek.

12. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ad teneked.

13. Atkozott aki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen!

14. A bölcs fiú örvendezteti az atyját; a bolond ember pedig megútlja az anyját.

15. A vessző és dorgálás bölcseséget ad; de a szabadjára hagyott gyermek megszegyeni az ő anyját.

A megfejtéseket július végéig várjuk.